

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA

Warszawa, dnia 29 stycznia 2016 r.

Druk nr 84

Pan

Stanisław KARCZEWSKI

MARSZAŁEK SENATU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie,
wnosimy projekt uchwały

w 360. rocznicę Ślubów Lwowskich.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały
upoważniamy senatora Tadeusza Romańczuka.

(-) Rafał Ambrozik	(-) Robert Mamańtow
(-) Grzegorz Bierecki	(-) Łukasz Mikołajczyk
(-) Przemysław Błaszczyk	(-) Andrzej Mioduszeński
(-) Aleksander Bobko	(-) Krzysztof Mróz
(-) Waldemar Bonkowski	(-) Andrzej Pająk
(-) Jerzy Chrościkowski	(-) Wojciech Piecha
(-) Zbigniew Cichoń	(-) Krystian Probiez
(-) Wiesław Dobkowski	(-) Zdzisław Pupa
(-) Jan Dobrzyński	(-) Tadeusz Romańczuk
(-) Robert Gawęł	(-) Czesław Ryszka
(-) Stanisław Gogacz	(-) Andrzej Stanisławek
(-) Mieczysław Golba	(-) Aleksander Szwed
(-) Jan Hamerski	(-) Antoni Szymański
(-) Jan Maria Jackowski	(-) Artur Warzocha
(-) Maria Koc	(-) Andrzej Wojtyła
(-) Waldemar Kraska	(-) Alicja Zajęc
(-) Maciej Łuczak	(-) Jan Żaryn

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w 360. rocznicę Ślubów Lwowskich

W dniu 1 kwietnia 1656 roku w obliczu najazdu wojsk szwedzkich i rosyjskich na Rzeczpospolitą Obojga Narodów król Jan II Kazimierz złożył w katedrze Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny we Lwowie śluby, będące aktem zawierzenia Ojczyzny opiece Matki Boskiej, którą władca ogłosił Królową Korony Polskiej.

Potop szwedzki i poprzedzające go długotrwałe wojny z kozakami i Turkami doprowadziły Rzeczpospolitą na skraj upadku. Kraj był okupowany i pustoszony przez obce wojska, a król Jan Kazimierz zmuszony został do wyjazdu za granicę. Dopiero obrona Jasnej Góry wróciła nadzieję w serca Polaków. Jeszcze w jej trakcie król wyruszył ze Śląska do Lwowa, aby podjąć trud poderwania poddanych do walki. Dla władcy i towarzyszących mu dostojników stało się jasne, że tylko odwołanie się do pomocy Matki Boskiej i oddanie Jej pod opiekę Rzeczypospolitej może pobudzić społeczeństwo do walki z najeźdźcami i przywrócić wolność krajowi.

Akt ślubowania złożony został przez króla Jana Kazimierza w obecności dostojników kościelnych, senatorów i szlachty. W ślubowaniu król nie tylko oddawał Ojczyznę pod opiekę Matki Bożej, ale też przyrzekał poprawę sytuacji chłopów i mieszczan. Autorem tekstu Ślubów Lwowskich był św. Andrzej Bobola, a ich wielkim orędownikiem stał się nuncjusz papieski Pietro Vidoni.

Śluby Lwowskie były aktem religijnym o wielkiej randze i głębokim znaczeniu, świadczącym o autentycznym przywiązaniu naszych przodków do wiary w Boga. Było to także wydarzenie o ogromnym znaczeniu politycznym. Zawierzenie Matce Bożej Rzeczypospolitej w czasach tak dla Niej tragicznych umocniło Polaków i stało się impulsem do zwycięskiej walki o wolność. Dzięki ogólnonarodowemu powstaniu społeczeństwu polskiemu udało się pokonać obce wojska i przywrócić w Ojczyźnie pokój.

Akt zawierzenia Polski Matce Bożej miał znaczenie nie tylko dla świadków tamtych wydarzeń, ale też dla kolejnych pokoleń Polaków, którzy aż do czasów współczesnych

w trudnych dla Ojczyzny momentach odwoływali się do opieki Królowej Korony Polskiej i z wiary w Jej pomoc czerpali siłę do walki o niepodległość. Dlatego też Śluby Lwowskie Jana Kazimierza uznaje się za jedno z najważniejszych wydarzeń religijno-politycznych dla naszej historii i samostanowienia.

W 360. rocznicę Ślubów Lwowskich Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd Przodkom, którzy w obliczu dramatu wojny i najazdu obcych wojsk znaleźli ratunek i nadzieję oddając się pod opiekę Matce Bożej, a w krzyżu Chrystusa odnajdując odwagę i wzór poświęcenia dla Ojczyzny.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.